
Výstava: Věšák na vzpomínky

Výstava: Věšák na vzpomínky

Pobyt a fungování v online prostoru se i prostřednictvím pandemie staly integrální součástí našich životů. Současně jsou úzce spojeny se sledováním, kontrolou a komodifikací, tedy ekonomickou využitelností našich identit, potřeb a vzpomínek provozovateli sociálních sítí a internetových vyhledavačů ad. Zdánlivě svobodná možnost a příslib nepřetržitého proudu komunikace kontrastují se skutečnou neproniknutelností mechanismů kontroly. (Rottmann, 2019)

Výše nastíněné téma, zrcadlené také mnoha současnými výstavními projekty, jsme se studenty diskutovali nikoliv jako póly dobrého a špatného, ale jako východisko pro jejich vlastní umělecké zkoumání a rhizomatické uvažování (Deleuze & Guattari, 2010), jako východisko pro otázku, co se „mi“ zobrazuje na displeji a co v „biografii“ vlastních vzpomínek vězí v hlavě?

Výstava Věšák na vzpomínky představuje současné uvažování mladých lidí vztahující se dualitě reálného a virtuálního světa a k související potřebě sebe prezentace. Může jít o uvažování nad připomínáním závažných i banálních událostí, které se dějí dnes již celkem běžně v rámci různých aplikací digitálního/virtuálního světa. Může jít o reflexi naší aktivní roli v určité sociální síti, nebo o reflexi vzpomínky jako pobídky k sebe prezentaci, která je nám podsouvána algoritmem sociální sítě nebo aplikace na zálohování fotografií pořízených vlastním mobilem. Může jít o srovnání mechanismů třídění a selekce virtuálního prostředí a mechanismů naší paměti a vybavování si jistých momentů, ale i o otázky, zda se při prostřednictvím virtuálního světa nestáváme „kurátory“ své vlastní identity.